

Το επταετές μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτη Σύμης Χρυσοστόμου Α' στον Πανορμίτη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

© Ι. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

Σε κλίμα ιδιαίτερης συγκίνησης τελέσθηκε σήμερα, 12 Ιανουαρίου 2025, Κυριακή μετά τα Φώτα, στην Ιερά Μονή Ταξιάρχου Μιχαήλ του Πανορμίτου, το επταετές Μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτου Σύμης κυρού Χρυσοστόμου Δημητριάδη του Ιμβρίου, του και πρώτου Μητροπολίτου της Ιεράς Μητροπόλεως.

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης Σύμης κ. Χρυσόστομος, χοροστάτησε του Όρθρου, τέλεσε την

Θεία Λειτουργία και εν συνεχεία μετά την απόλυση, προέστη του Ιερού Μνημοσύνου. Συλλειτουργοί του ήταν ο Πανοσιολ. Καθηγούμενος της Ι. Μονής, Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου Αντώνιος Πατρός και ο Πρεσβύτερος π. Γεώργιος Κακακίος. Την ιερά υμνωδία απέδωσαν γλυκυφθόγγως ο Πρωτοψάλτης της Ι. Μονής κ. Σταύρος Πήλιουρας μετά του Ιεροψάλτου κ. Παναγιώτη Μουστακάκη.

Κατά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος, απευθυνόμενος στο πυκνό εκκλησίασμα, αναφέρθηκε αρχικώς στο ευαγγελικό ανάγνωσμα, το οποίο παραθέτει την έναρξη του δημοσίου έργου του Χριστού, που άρχισε να κηρύττει, παρακινώντας τον λαό σε μετάνοια, διότι «ήγγικεν η βασιλεία των ουρανών». Το κήρυγμα του Χριστού ξεκίνησε, όταν σταμάτησε το κήρυγμα του Βαπτιστή Ιωάννη, μετά την φυλάκισή του από τον Ηρώδη Αντίπα, αφού είχε πλέον επιτελέσει το έργο που του ανέθεσε ο Θεός. Είχε πλέον προετοιμάσει τον κόσμο, «εις τον ερχόμενον μετ' αυτόν ίνα πιστεύσωσιν, τούτ' έστιν εις τον Ιησούν Χριστόν» (Πραξ. 19, 4).

Με τη σύλληψη λοιπόν του Προδρόμου ήρθε η ώρα, κατά το σχέδιο του Θεού, να κάνει έναρξη του δικού Του κηρύγματος ο Χριστός και ως κέντρο του διάλεξε μια κεντρική πόλη, την Καπερναούμ, όπου και εγκαταστάθηκε, αφήνοντας την Ναζαρέτ, όπου είχε ανατραφεί. Η Καπερναούμ ήταν σπουδαία πόλη της Γαλιλαίας, χτισμένη στην όχθη της λίμνης της Γεννησαρέτ, στα όρια των φυλών Ζαβουλών και Νεφθαλείμ. Επαληθεύτηκε έτσι η προφητεία του προφήτη Ησαΐα, ότι στην Γαλιλαία, στην γη Ζαβουλών και Νεφθαλείμ, στον λαό που βρισκόταν «εν σκότει..., εν χώρα και σκιά θανάτου, ανέτειλε φως μέγα». Το φως που θα φώτιζε όλα τα έθνη.

Ακολουθώς ο Σεβ. Ποιμενάρχης, με λίαν συγκινητικούς και εμπνευσμένους λόγους αναφέρθη στην σεμνή προσωπικότητα του αιδίου Προκατόχου του και προπαντός στο πνεύμα αυταπαρνήσεώς του και υπακοής του στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, το οποίο τον εξέλεξε και απέστειλε ως πρώτο Μητροπολίτη της Μητροπόλεως των ακριτικών αυτών Νήσων, όπου και ηνάλωσε εαυτόν μέχρι τελευταίας του αναπνοής, διακονών ευόρκως και θυσιαστικώς την Μητέρα Εκκλησία, εγκαθιδρύων εκ του μηδενός στην Σύμη την νεοσύστατη αυτή Μητρόπολη, με πολλές δυσκολίες και εμπόδια.

Μετά το πέρας του Ι. Μνημοσύνου, η Ιερά Μονή προσέφερε στο «Υδραϊκόν» τα κόλυβα, καφέ και τα επί τούτω καθιερωμένα κεράσματα. Ακολουθώς ο Σεβασμιώτατος συνοδευόμενος από τον Πανοσιολ. Καθηγούμενον, μετέβη στο παρακείμενο της Ι. Μονής Κοιμητήριο, όπου αναπαύεται το χοϊκό σκήνος του Μακαριστού Προκατόχου του και τέλεσε επί του τάφου του το κατ' έθος

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Γ. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ.ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

